ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ) αριθ. 680/87 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 23ης Φεβρουαρίου 1987

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1860/76 περί καθορισμού του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο προσωπικό του ευρωπαϊκού ιδρύματος για τη βελτίωση των συνθηκών διαβιώσεως και εργασίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1365/75 του Συμβουλίου της 26ης Μαΐου 1975 περί δημιουργίας ευρωπαϊκού ιδρύματος για τη βελτίωση των συνθηκών διαβιώσεως και εργασίας (1), και ιδίως το άρθρο 17,

τον κανονισμό (ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1860/76 του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1976 περί καθορισμού του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο προσωπικό του ευρωπαϊκού ιδρύματος για τη βελτίωση των συνθηκών διαβιώσεως και εργασίας (2), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 510/82 (3),

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι το Συμβούλιο είναι αρμόδιο να αποφασίσει, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, την τροποποίηση αυτού του καθεστώτος·

ότι ενδείκνυται να υπάρξει μεγαλύτερη προσέγγιση του καθεστώτος που διέπει το προσωπικό του Ιδρύματος, ονομαζόμενου κατωτέρω «καθεστώτος», προς το καθεστώς που διέπει τους έκτακτους υπαλλήλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 2 του καθεστώτος, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Η διάρκεια της συμβάσεως ορισμένου χρόνου δεν δύναται να υπερβαίνει τα πέντε έτη· η σύμβαση ορισμένου χρόνου μπορεί να ανανεωθεί μόνο μία φορά για ορισμένο χρόνο. Κάθε μεταγενέστερη ανανέωση έχει σαν αποτέλεσμα τη μετατροπή της σύμβασης αυτής σε σύμβαση αορίστου χρόνου.»

Άρθρο 2

Στο άρθρο 4, τρίτο εδάφιο του καθεστώτος, ο πίνακας αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Κατηγορία	Βαθμός	Καθήκοντα — τύποι
A	A 4 A 5	Κύριος υπάλληλος διοικήσεως
	A 6 A 7	Υπάλληλος διοικήσεως
	A 8	Αναπληρωτής υπάλληλος διοικήσεως
B	B 1	Κύριος βοηθός διοικήσεως
	B 2	Βοηθός διοικήσεως Τεχνικός βοηθός διοικήσεως
	B 3	Βοηθός γραμματείας
	B 4	Αναπληρωτής βοηθός διοικήσεως Αναπληρωτής τεχνικός βοηθός διοικήσεως
	B 5	Αναπληρωτής υπάλληλος γραφείου
C	C 1	Γραμματέας διευθύνσεως Κύριος υπάλληλος γραφείου
	C 2 C 3	Γραμματείας στενοδακτυλογράφος Βοηθός γραφείου
	C 4 C 5	Δακτυλογράφος Αναπληρωτής υπάλληλος γραφείου
D	D 1	Επικεφαλής ομάδας
	D 2 D 3	Ειδικευμένος υπάλληλος
	D 4	Ανειδίκευτος υπάλληλος»

Άρθρο 3

Στο άρθρο 5 του καθεστώτος, το τρίτο εδάφιο αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Ο υπάλληλος που διορίζεται σε θέση που αντιστοιχεί σε βαθμό ανώτερο από εκείνο με τον οποίο έχει προσληφθεί, απολαύει στο νέο του βαθμό της αρχαιότητας που αντιστοιχεί σε πλασματικό κλιμάκιο ίσο ή αμέσως ανώτερο από εκείνο που κατείχε στον παλαιό του βαθμό

(1) ΕΕ αριθ. L 139 της 30. 5. 1975, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 214 της 6. 8. 1976, σ. 24.
(3) ΕΕ αριθ. L 64 της 8. 3. 1982, σ. 15.

επαυξημένο κατά το ποσό της διετούς ανόδου κατά κλιμάκιο στο νέο του βαθμό.

Για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης, κάθε βαθμός περιλαμβάνει σειρά πλασματικών κλιμακίων που αντιστοιχεί σε σειρά αρχαιότητας κατά μήνες και σε σειρά πλασματικών μισθών που αυξάνονται, από το πρώτο μέχρι το τελευταίο πραγματικό κλιμάκιο, κατά το ένα εικοστό τέταρτο της διετούς αυξήσεως κατά κλιμάκιο του βαθμού αυτού. Σε καμία περίπτωση ο υπάλληλος δεν λαμβάνει στο νέο του βαθμό βασικό μισθό κατώτερο από εκείνο που εισέπραττε στον παλαιό του βαθμό.

Ο υπάλληλος που διορίζεται σε βαθμό ανώτερο από εκείνο με τον οποίο έχει προσληφθεί, κατατάσσεται τουλάχιστον στο πρώτο κλιμάκιο του βαθμού αυτού.»

Άρθρο 4

Προστίθεται στο καθεστώς το ακόλουθο άρθρο:

«*Άρθρο 5α*

Η ικανότητα, η απόδοση και η συμπεριφορά στην υπηρεσία κάθε υπαλλήλου αποτελούν το αντικείμενο περιοδικής εκθέσεως του συντάσσεται τουλάχιστον ανά διετία, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται από τον διευθυντή σε συμφωνία με την Επιτροπή, αφού ζητηθεί η γνώμη της επιτροπής προσωπικού του Ιδρύματος.»

Άρθρο 5

Το άρθρο 11 του καθεστώτος αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«*Άρθρο 11*

Ο υπάλληλος ο οποίος είναι υποψήφιος σε αιρετά δημόσια λειτουργήματα πρέπει να ζητήσει άδεια για προσωπικούς λόγους για χρονικό διάστημα που δεν δύναται να υπερβεί τους 3 μήνες.

Ο διευθυντής εκτιμά την κατάσταση του υπαλλήλου ο οποίος έχει εκλεγεί στα λειτουργήματα αυτά. Ανάλογα με τη σημασία των ανωτέρω λειτουργημάτων και τις υποχρεώσεις που επιβάλλουν στον υπάλληλο, ο διευθυντής αποφασίζει αν ο υπάλληλος θα παραμείνει εν ενεργεία ή αν πρέπει να ζητήσει άδεια για προσωπικούς λόγους. Στην περίπτωση αυτή, η άδεια έχει διάρκεια ίση με τη διάρκεια της θητείας του υπαλλήλου. Για τον υπάλληλο όμως που έχει προσληφθεί βάσει συμβάσεως ορισμένου χρόνου, η διάρκεια της άδειας για προσωπικούς λόγους περιορίζεται μέχρι το εναπομένον χρονικό διάστημα ισχύος της σύμβασης προσλήψεως.»

Άρθρο 6

Στο άρθρο 24 του καθεστώτος προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Όταν η ιατρική εξέταση που προβλέπεται στην πρώτη παράγραφο καταλήγει σε αρνητική ιατρική γνωμοδότηση, ο υποψήφιος μπορεί να ζητήσει, εντός είκοσι ημερών από της κοινοποιήσεώς της εκ μέρους του Ιδρύματος, να υποβληθεί η περίπτωσή του σε ιατρική επιτροπή αποτελούμενη από 3 ιατρούς τους οποίους επιλέγει ο διευθυντής μεταξύ των ιατρικών συμβούλων των Κοινοτήτων. Ο ιατρικός σύμβουλος που διατύπωσε την πρώτη αρνητική γνωμοδότηση εκφράζει την άποψή του ενώπιον της ιατρικής επιτροπής. Ο υποψήφιος μπορεί να υποβάλει στην ιατρική επιτροπή τη γνωμοδότηση ενός ιατρού της εκλογής του. Όταν το πόρισμα της ιατρικής επιτροπής επικυρώνει τα συμπεράσματα της ιατρικής εξέτασης που προβλέπεται στην πρώτη παράγραφο, οι αμοιβές και τα σχετικά έξοδα βαρύνουν κατά το ήμισυ τον υποψήφιο.»

Άρθρο 7

Το άρθρο 25 του καθεστώτος αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«*Άρθρο 25*

Ο υπάλληλος δύναται να υποχρεωθεί να πραγματοποιήσει περίοδο δοκιμασίας, της οποίας η διάρκεια δεν δύναται να υπερβαίνει τους έξι μήνες.

Όταν κατά τη διάρκεια της περιόδου δοκιμασίας ο υπάλληλος κωλύεται να ασκήσει τα καθήκοντά του λόγω ασθενείας ή ατυχήματος για χρονικό διάστημα τουλάχιστον ενός μηνός, ο διευθυντής μπορεί να παρατείνει την περίοδο δοκιμασίας για ανάλογο χρονικό διάστημα.

Το αργότερο ένα μήνα πριν από τη λήξη της περιόδου δοκιμασίας, καταρτίζεται έκθεση για την ικανότητα του δόκιμου υπαλλήλου προς εκπλήρωση των καθηκόντων που του έχουν ανατεθεί, καθώς και για την απόδοσή του και για τη συμπεριφορά του στην υπηρεσία. Η έκθεση αυτή γνωστοποιείται στον ενδιαφερόμενο, ο οποίος δύναται να διατυπώσει εγγράφως τις παρατηρήσεις του. Ο δόκιμος υπάλληλος που δεν έχει επιδείξει επαγγελματικές ικανότητες επαρκείς για τη μονιμοποίησή του, απολύεται.

Σε περίπτωση καταφανούς αδυναμίας προσαρμογής του δοκίμου υπαλλήλου, δύναται να καταρτιστεί έκθεση ανά πάσα στιγμή της περιόδου δοκιμασίας. Η έκθεση αυτή γνωστοποιείται στον ενδιαφερόμενο ο οποίος δύναται να διατυπώσει εγγράφως τις παρατηρήσεις του. Βάσει της έκθεσης αυτής, ο διευθυντής δύναται να αποφασίσει να απολύσει το δόκιμο υπάλληλο πριν από τη λήξη της περιόδου δοκιμασίας, με προειδοποίηση ενός μηνός, χωρίς η διάρκεια υπηρεσίας να δύναται να υπερβαίνει την κανονική διάρκεια της περιόδου δοκιμασίας.

Ο δόκιμος υπάλληλος που απολύεται δικαιούται αποζημιώσεως ίσης με το ένα τρίτο του βασικού του μισθού, για κάθε μήνα της περιόδου δοκιμασίας που έχει συμπληρώσει.»

Άρθρο 8

Παρεμβάλλεται στο καθεστώς το ακόλουθο άρθρο:

«*Άρθρο 9α*

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, δεόντως αιτιολογημένες, ο διευθυντής δύναται να επιτρέψει στον υπάλληλο να εργάζεται με μειωμένο ωράριο, αν κρίνει ότι το μέτρο αυτό ανταποκρίνεται εξίσου στο πραγματικό συμφέρον του Ιδρύματος.

Οι λεπτομέρειες χορηγήσεως της άδειας αυτής καθορίζονται στο παράρτημα VII.

Ο υπάλληλος στον οποίο επιτρέπεται να εργάζεται με μειωμένο ωράριο, υποχρεώνεται να παρέχει κάθε μήνα, σύμφωνα με τα μέτρα που έχει λάβει ο διευθυντής, εργασία διάρκειας ίσης με το ήμισυ της κανονικής διάρκειας της εργασίας.»

Άρθρο 9

Το άρθρο 30 παράγραφος 1, το τέταρτο εδάφιο αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Εντούτοις, το δικαίωμα της αναρρωτικής άδειας με αποδοχές δεν δύναται να υπερβεί τους 3 μήνες ή το χρόνο υπηρεσίας που έχει συμπληρώσει ο υπάλληλος, όταν ο χρόνος αυτός είναι μεγαλύτερος. Η άδεια αυτή δεν δύναται να παραταθεί πέραν της διάρκειας της συμβάσεως.»

Άρθρο 10

Το άρθρο 33 του καθεστώτος αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«*Άρθρο 33*

Κατ' εξαίρεση, ο υπάλληλος δύναται να λάβει, κατόπιν αιτήσεώς του, άδεια χωρίς αποδοχές για σοβαρούς προσωπικούς λόγους. Ο διευθυντής καθορίζει τη διάρκεια της άδειας αυτής η οποία δεν δύναται να υπερβαίνει το ένα τέταρτο του χρόνου υπηρεσίας που έχει συμπληρώσει ο ενδιαφερόμενος, ούτε να είναι μεγαλύτερη από:

— τρεις μήνες, όταν ο υπάλληλος δεν έχει συμπληρώσει τέσσερα έτη υπηρεσίας,

— έξι μήνες, στις άλλες περιπτώσεις.

Κατά τη διάρκεια της άδειας του υπαλλήλου αναστέλλεται η κάλυψη έναντι των κινδύνων ασθένειας και ατυχήματος που προβλέπεται στα άρθρα 38 και 38α.

Εντούτοις, ο υπάλληλος που αποδεικνύει ότι δεν μπορεί να καλυφθεί από ένα άλλο δημόσιο σύστημα ασφαλίσεως κατά των κινδύνων που αναφέρονται στα άρθρα 38 και 38α δύναται, κατόπιν αιτήσεώς του, το αργότερο εντός του μηνός που ακολουθεί την έναρξη της άδειας χωρίς αποδοχές, να συνεχίσει να καλύπτεται σύμφωνα με τα εν λόγω άρθρα, υπό τον όρο ότι κατά τη διάρκεια της άδειάς του θα καταβάλλει το ήμισυ των εισφορών που είναι αναγκαίες για την κάλυψη των κινδύνων που αναφέρονται στα άρθρα 38 και 38α· οι εισφορές υπολογίζονται βάσει του τελευταίου βασικού μισθού του υπαλλήλου.

Εξάλλου, ο υπάλληλος που δικαιολογεί ότι δεν μπορεί να αποκτήσει συνταξιοδοτικά δικαιώματα από ένα άλλο συνταξιοδοτικό καθεστώς, δύναται, κατόπιν αιτήσεώς του, να συνεχίσει να αποκτά νέα συνταξιοδοτικά δικαιώματα όσο διαρκεί η άδεια χωρίς αποδοχές, υπό την προϋπόθεση ότι θα καταβάλει εισφορά ίση με το τριπλάσιο του ποσοστού που προβλέπεται στο άρθρο 41η, οι εισφορές υπολογίζονται επί του βασικού μισθού που αντιστοιχεί στο βαθμό και στο κλιμάκιό του.

Η διάρκεια της άδειας χωρίς αποδοχές και η διάρκεια της άδειας για προσωπικούς λόγους δεν λαμβάνονται υπόψη για τη εφαρμογή του άρθρου 35 δεύτερο εδάφιο.»

Άρθρο 11

Το άρθρο 34 του καθεστώτος αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«*Άρθρο 34*

Στον υπάλληλο που στρατεύεται για να εκτελέσει τη νόμιμη θητεία του ή υποχρεούται να συμπληρώσει περίοδο στρατιωτικής εκπαιδεύσεως ή ανακαλείται υπό τα όπλα, χορηγείται άδεια για εκπλήρωση των στρατιωτικών του υποχρεώσεων· για τον υπάλληλο που έχει προσληφθεί δυνάμει συμβάσεως ορισμένου χρόνου, η άδεια αυτή δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης.

Ο υπάλληλος που στρατεύεται για να εκτελέσει τη νόμιμη θητεία του ή καλείται να πραγματοποιήσει εναλλακτική θητεία, παύει να εισπράττει τις αποδοχές του, αλλά συνεχίζει να απολαύει των διατάξεων του παρόντος καθεστώτος που αφορούν την προαγωγή κατά κλιμάκιο. Διατηρεί επίσης τα συνταξιοδοτικά του δικαιώματα, εφόσον, αφού αποδεσμευθεί από τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις ή αφού πραγματοποιήσει εναλλακτική θητεία, καταβάλει αναδρομικά τις συνταξιοδοτικές εισφορές του.

Ο υπάλληλος που υποχρεούται να συμπληρώσει περίοδο στρατιωτικής εκπαιδεύσεως ή ανακαλείται υπό τα όπλα, εξακολουθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου της στρατιωτικής του εκπαιδεύσεως ή της ανακλήσεως να εισπράττει τις αποδοχές του, οι οποίες εντούτοις μειώνονται κατά το ποσό του στρατιωτικού μισθού που εισπράττεται από τον ενδιαφερόμενο.»

Άρθρο 12

Στο άρθρο 38 του καθεστώτος:

α) Στην παράγραφο 1, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Εντός του ορίου του 80 % των αναληφθέντων εξόδων και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από τη ρύθμιση στην οποία παραπέμπει το άρθρο 1 του παραρτήματος V, ο (η) υπάλληλος, ο (η) συζυγός του, εφόσον ο (η) τελευταίος (α) μπορεί να επωφεληθεί παροχών της αυτής φύσης και του αυτού επιπέδου κατ' εφαρμογή οιωνδήποτε άλλων νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων, τα τέκνα του και τα λοιπά συντηρούμενα από αυτόν πρόσωπα, κατά την έννοια του άρθρου 7 του παραρτήματος IV, καλύπτονται, κατά τη διάρκεια που ο υπάλληλος παρέχει τις υπηρεσίες του, κατά τη διάρκεια που βρίσκεται σε αναρρωτική άδεια, για το χρονικό διάστημα που διαρκεί η άδεια για προσωπικούς λόγους που προβλέπεται στο άρθρο 11 και για το χρονικό διάστημα που διαρκεί η άδεια χωρίς αποδοχές που προβλέπεται στο άρθρο 11 και για το χρονικό διάστημα που διαρκεί η άδεια χωρίς αποδοχές που προβλέπεται στο άρθρο 33, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στα εν λόγω άρθρα, κατά των κινδύνων ασθενείας. Το ποσοστό αυτό ανέρχεται σε 85 % για τις ακόλουθες παροχές: επισκέψεις στο ιατρείο και στο σπίτι, χειρουργικές επεμβάσεις, νοσοκομειακή περίθαλψη, φαρμακευτικά προϊόντα, ακτινολογικές εξετάσεις και ακτινοβολίες, αναλύσεις, εργαστηριακές εξετάσεις και προθέσεις με ιατρική εντολή, εκτός από τις οδοντικές προθέσεις. Ανέρχεται σε 100 % σε περιπτώσεις φυματίωσης, πολυομελίτιδας, καρκίνου, διανοητικής ασθένειας, άλλων ασθενειών που αναγνωρίζονται ως εξίσου σοβαρές από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και για προληπτικές εξετάσεις για την έγκαιρη διάγνωση παθήσεων και σε περίπτωση τοκετού. Πάντως, οι κατά 100 % προβλεπόμενες επιστροφές δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση επαγγελματικής ασθένειας ή ατυχήματος που επέφεραν την εφαρμογή του άρθρου 38α.»

β) Η παράγραφος 2 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Αν ο υπάλληλος αποδεικνύει ότι δεν μπορεί να καλυφθεί κατά των κινδύνων ασθενείας βάσει άλλων νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων, μπορεί να ζητήσει, το αργότερο εντός του μηνός που ακολουθεί τη λήξη της σύμβασής του, να συνεχίσει να καλύπτεται για ένα χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι ανώτερο από έξι μήνες μετά τη λήξη της σύμβασής του, κατά των κινδύνων ασθενείας που προβλέπονται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο. Η εισφορά που προβλέπεται στη ρύθμιση που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του παραρτήματος V υπολογίζεται βάσει του τελευταίου βασικού μισθού του υπαλλήλου και βαρύνει κατά το ήμισυ τον υπάλληλο.

Με απόφαση του διευθυντή, η οποία λαμβάνεται μετά από γνωμοδότηση του ιατρού που διορίζει το Ιδρυμα, η προθεσμία του ενός μηνός για την υποβολή της αίτησης, καθώς και ο περιορισμός των έξι μηνών που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος πάσχει από σοβαρή ή παρατεινόμενη ασθένεια από την οποία προσβλήθηκε κατά τη διάρκεια της ισχύος της σύμβασής του και δηλώθηκε στο όργανο πριν λήξει η περίοδος των έξι μηνών που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο, υπό τον όρο ότι ο ενδιαφερόμενος υποβάλλεται στον ιατρικό έλεγχο που διοργανώνει το Ιδρυμα.»

γ) Στην παράγραφο 4, προστίθεται η ακόλουθη περίπτωση:

«— Ο (η) διαζευγμένος (η) σύζυγος του (της) υπάλληλου, το τέκνο που δεν είναι πια συντηρούμενο, καθώς και το πρόσωπο που έπαψε να εξομοιώνεται με συντηρούμενο τέκνο κατά την έννοια του άρθρου 7 παράγραφος 4 του παραρτήματος IV, που αποδεικνύουν ότι δεν δικαιούνται επιστροφών από άλλο σύστημα ασφάλισης ασθένειας, μπορούν να εξακολουθήσουν, για μια περίοδο ενός έτους το πολύ, να καλύπτονται κατά των κινδύνων ασθενείας που προβλέπονται στην παράγραφο 1, ως έμμεσα ασφαλισμένοι του ασφαλισμένου από τον οποίον αντλούσαν το δικαίωμα των επιστροφών αυτών· για την κάλυψη αυτή δεν χρειάζεται να καταβάλλουν
εισφορά. Η παραπάνω περίοδος υπολογίζεται είτε από την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση περί διαζυγίου κατέστη αμετάκλητη, είτε από τότε που εξέλιπε η ιδιότητα του συντηρούμενου τέκνου ή του προσώπου του εξομοιούμενου με συντηρούμενο τέκνο.»

δ) Στην παράγραφο 6, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«6. Ο δικαιούχος υποχρεούται να δηλώνει τις επιστροφές εξόδων που εισέπραξε ή που μπορεί να απαιτήσει από άλλο σύστημα ασφάλισης ασθένειας βάσει κανονιστικών ή νομοθετικών διατάξεων, για τον ίδιο ή για ένα από τα πρόσωπα που καλύπτονται από την ασφάλισή του.»

Άρθρο 13

Το άρθρο 40 του καθεστώτος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«*Άρθρο 40*

Σε περίπτωση θανάτου του (της) υπαλλήλου, του (της) συζύγου του (της), των συντηρούμενων τέκνων ή άλλων συντηρούμενων προσώπων κατά την έννοια του άρθρου 7 του παραρτήματος IV, και εφόσον τα πρόσωπα αυτά συγκατοικούν με τον υπάλληλο, τα αναγκαία έξοδα για τη μεταφορά της σορού από τον τόπο εργασίας στον τόπο καταγωγής του υπαλλήλου επιστρέφονται από το Ιδρυμα.

Πάντως, σε περίπτωση θανάτου του υπαλλήλου κατά τη διάρκεια αποστολής, τα αναγκαία έξοδα για τη μεταφορά της σορού από τον τόπο του θανάτου στον τόπο καταγωγής του υπαλλήλου επιστρέφονται από το Ιδρυμα.»

Άρθρο 14

Στο άρθρο 40α του καθεστώτος, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. α) Όταν ένας τρίτος ευθύνεται για το θάνατο, το ατύχημα ή την ασθένεια ατόμου που αναφέρεται στο παρόν καθεστώς, οι Κοινότητες υποκαθίστανται αυτοδικαίως, μέσα στα όρια των υποχρεώσεων που τους επιβάλλουν οι σχετικές διατάξεις, λόγω του ζημιογόνου γεγονότος, στα δικαιώματα προσφυγής του θύματος ή των εξ αυτού ελκόντων δικαιώματα και ασκούν τις σχετικές αγωγές κατά του υπευθύνου τρίτου.

β) Η υποκατάσταση αυτή καλύπτει ιδίως:

— τις αποδοχές που εξακολουθούν να καταβάλλονται στον υπάλληλο, σύμφωνα με το άρθρο 30, κατά την περίοδο της προσωρινής ανικανότητάς του προς εργασίαν,

— τις καταβολές που πραγματοποιούνται, σύμφωνα με το άρθρο 36, μετά το θάνατο υπαλλήλου ή πρώην υπαλλήλου δικαιούχου σύνταξης,

— τις παροχές που γίνονται, με βάση τα άρθρα 38 και 38α καθώς και του παραρτήματος V, όσον αφορά την ασφάλιση κατά των κινδύνων ασθενείας και ατυχήματος,

— την πληρωμή των εξόδων μεταφοράς της σορού, που αναφέρεται στο άρθρο 40,

— τις καταβολές επιπλέον οικογενειακών επιδομάτων λόγω βαριάς ασθένειας, αναπηρίας ή μειονεξίας που προσβάλλει ένα συντηρούμενο τέκνο σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφοι 3 και 5 και με το άρθρο 9 παράγραφος 2 του παραρτήματος IV,

— τις καταβολές συντάξεων αναπηρίας λόγω ατυχήματος ή ασθενείας, τα οποία καθιστούν τον υπάλληλο οριστικώς ανίκανο να ασκήσει τα καθήκοντά του,

— τις καταβολές συντάξεων επιζώντων λόγω θανάτου υπαλλήλου ή πρώην υπαλλήλου ή θανάτου του συζύγου του συνταξιούχου υπαλλήλου ή πρώην υπαλλήλου, που ο ίδιος δεν είναι υπάλληλος,

— τις συντάξεις οργάνου, που καταβάλλονται, χωρίς όριο ηλικίας, σε τέκνο υπαλλήλου ή πρώην υπαλλήλου, εφόσον το τέκνο προσβληθεί από βαριά ασθένεια, αναπηρία ή μειονεξία που το εμποδίζει να αντεπεξέλθει στις ανάγκες του μετά το θάνατο του γονέως του.

γ) Ωστόσο, η υποκατάσταση των Κοινοτήτων δεν καλύπτει τα δικαιώματα αποζημίωσης για ζημιές με καθαρά προσωπικό χαρακτήρα, όπως, ιδίως, η ηθική βλάβη, η ψυχική οδύνη, καθώς και το μέρος των αποζημιώσεων για αισθητικούς λόγους ή για διαφυγούσα απόλαυση που υπερβαίνει την αποζημίωση η οποία θα είχε χορηγηθεί βάσει του άρθρου 38α.

δ) Οι διατάξεις των στοιχείων α), β) και γ) δεν μπορούν να παρακωλύσουν την άσκηση αγωγής εξ ονόματος και εκ μέρους των Κοινοτήτων.»

Άρθρο 15

Στο άρθρο 41β του καθεστώτος, η τρίτη παράγραφος αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Εφόσον η αναπηρία οφείλεται σε άλλη αιτία, το ποσοστό της σύνταξης αναπηρίας, υπολογιζόμενο βάσει του τελευταίου βασικού μισθού του υπαλλήλου, ισούται προς το 2 % για κάθε έτος από της ημερομηνίας που ανέλαβε τα καθήκοντά του ο υπάλληλος και της ημερομηνίας κατά την οποία συνεπλήρωσε το 65ο έτος· το ποσοστό αυτό προσαυξάνεται κατά 2 % για κάθε συντάξιμο έτος που υπολογίζεται βάσει του άρθρου 10 παράγραφοι 2 και 3 του παραρτήματος VI του καθεστώτος και κατά 25 % το ποσού που αντιστοιχεί στα δικαιώματα συντάξεων που θα είχε αποκτήσει στην ηλικία των 60 ετών χωρίς το σύνολο να μπορεί να υπερβεί το 70 % του τελευταίου βασικού μισθού.»

Άρθρο 16

Στο άρθρο 41γ του καθεστώτος προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Το ύψος της μηνιαίας συντάξεως επιζώντων που δικαιούται η χήρα υπαλλήλου αποθανόντος σε κατάσταση ενεργού υπηρεσίας ή άδειας για εκπλήρωση των στρατιωτικών υποχρεώσεων, είναι ίσο με το 35 % του τελευταίου μηνιαίου βασικού μισθού που ελάμβανε ο υπάλληλος και δεν δύναται να είναι κατώτερο του ελαχίστου ορίου διαβιώσεως όπως ορίζεται στο άρθρο 5 του παραρτήματος VI, ούτε του 60 % της σύνταξης αρχαιότητας που θα καταβαλλόταν στον υπάλληλο κατά την ημερομηνία που επήλθε ο θάνατος, ανεξάρτητα από το χρόνο υπηρεσίας ή την ηλικία του.

Επιπλέον, το ποσό αυτό δεν είναι δυνατό να είναι κατώτερο του 42 % του τελευταίου βασικού μισθού του υπαλλήλου, όταν ο θάνατός του είναι συνέπεια μιας από τις καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 41β παράγραφος 2.

Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται κατ' αναλογία στο χήρο μιας υπαλλήλου.»

Άρθρο 17

Στο άρθρο 41δ του καθεστώτος:

1. Παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«3α. Σε περίπτωση θανάτου ενός πρώην υπαλλήλου που εξήλθε από την υπηρεσία πριν από την ηλικία των 60 ετών και ο οποίος είχε ζητήσει να αναβληθεί η έναρξη καταβολής της σύνταξης αρχαιότητας μέχρι την πρώτη ημέρα του ημερολογιακού μήνα που ακολουθεί εκείνον κατά τη διάρκεια του οποίου θα συμπλήρωνε την ηλικία των 60 ετών, τα συντηρούμενα απ' αυτόν τέκνα κατά την έννοια του άρθρου 7 του παραρτήματος IV έχουν δικαίωμα συντάξεως ορφανού υπό τις ίδιες προϋποθέσεις που προβλέπονται αντίστοιχα στις παραγράφους 1, 2 και 3».

2. Η παράγραφος 4 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Αν αποβιώσει ο σύζυγος υπαλλήλου, ο οποίος δεν είναι μόνιμος υπάλληλος των Κοινοτήτων, ούτε έκτακτος υπάλληλος κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχεία α), γ) ή δ) του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων, ούτε υπάλληλος που υπάγεται στο παρόν καθεστώς, ούτε στο καθεστώς που ισχύει για τους υπαλλήλους του ευρωπαϊκού κέντρου για την ανάπτυξη της επαγγελματικής καταρτίσεως τα κατά την έννοια του άρθρου 7 του παραρτήματος IV συντηρούμενα τέκνα του αποβιώσαντος έχουν δικαίωμα συντάξεως ορφανού, καθοριζόμενης για το καθένα στο διπλάσιο του ποσού του επιδόματος για συντηρούμενο τέκνο.»

Άρθρο 18

Το άρθρο 41στ του καθεστώτος αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«*Άρθρο 41στ*

1. Ανεξάρτητα από κάθε άλλη διάταξη σχετική, ιδίως, με τα ελάχιστα ποσά που διατίθενται υπέρ των δικαιούχων σύνταξης επιζώντων, το συνολικό ποσό των συντάξεων επιζώντων που μπορούν να αξιώσουν η χήρα και όσοι άλλοι έλκουν δικαιώματα, αφού προστεθούν τα οικογενειακά επιδόματα και αφαιρεθεί ο φόρος και οι άλλες υποχρεωτικές κρατήσεις, δεν μπορεί να υπερβαίνει:

α) σε περίπτωση θανάτου υπαλλήλου σε ενεργό υπηρεσία, σε άδεια χωρίς αποδοχές για επιτακτικούς προσωπικούς λόγους, σε άδεια για προσωπικούς λόγους ή σε άδεια για εκπλήρωση στρατιωτικών υποχρεώσεων, το ύψος του βασικού μισθού που θα ελάμβανε ο υπάλληλος αυτός στον ίδιο βαθμό και κλιμάκιο, αν είχε παραμείνει στην πηρεσία, αφού αφαιρεθεί ο φόρος και οι άλλες υποχρεωτικές κρατήσεις·

β) για την περίοδο μετά την ημερομηνία κατά την οποία ο αναφερόμενος στο στοιχείο α) ο υπάλληλος θα είχει συμπληρώσει την ηλικία των 65 ετών, το ύψος της σύνταξης αρχαιότητας την οποία θα εδικαιούτο από την ημερομηνία αυτή ο υπάλληλος, αν ζούσε, στον ίδιο βαθμό και κλιμάκιο που είχε τη στιγμή του θανάτου του, αφού προστεθούν στο ποσό αυτό τα οικογενειακά επιδόματα που θα του είχαν καταβληθεί και αφού αφαιρεθεί ο φόρος και οι άλλες υποχρεωτικές κρατήσεις·

γ) σε περίπτωση θανάτου πρώην υπαλλήλου, δικαιούχου σύνταξης αρχαιότητας ή σύνταξης αναπηρίας, το ποσό της σύνταξης που θα εδικαιούτο αυτός, αν ζούσε, αφού προστεθούν και αφαιρεθούν από το ποσό αυτό τα στοιχεία που αναφέρονται στο στοιχείο β)·

δ) σε περίπτωση θανάτου πρώην υπαλλήλου, ο οποίος εξήλθε από την υπηρεσία πριν την ηλικία των 60 ετών και είχε ζητήσει να αναβληθεί η έναρξη καταβολής της σύνταξής του μέχρι την πρώτη ημέρα του μήνα μετά από εκείνον στη διάρκεια του οποίου θα συμπλήρωνε την ηλικία των 60 ετών, το ποσό της σύνταξης αρχαιότητας την οποία θα εδικαιούτο αυτός σε ηλικία 60 ετών, αν ζούσε, αφού προστεθούν και αφαιρεθούν από το ποσό αυτό τα στοιχεία που αναφέρονται στο στοιχείο β).

2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1, δεν λαμβάνονται υπόψη οι διορθωτικοί συντελεστές βάσει των οποίων είναι δυνατό να αναπροσαρμόζονται τα σχετικά ποσά.

3. Το ανώτατο ποσό που αναφέρεται σε καθένα από τα στοιχεία α), β), γ) και δ) της παραγράφου 1 κατανέμεται μεταξύ των δικαιούχων συντάξεως επιζώντων ανάλογα με τα δικαιώματα που θα είχαν, αντίστοιχα, αν δεν ληφθεί υπόψη η παράγραφος 1.

Για τα ποσά που προκύπτουν από την κατανομή αυτή, ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 41ζ.»

Άρθρο 19

Στο άρθρο 41ζ του καθεστώτος, το δεύτερο και τρίτο εδάφιο αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Επί των ποσών αυτών εφαρμόζεται ο διορθωτικός συντελεστής που καθορίζεται για τη χώρα η οποία βρίσκεται εντός ή εκτός της Κοινότητας και στην οποία διαμένει αποδεδειγμένα ο δικαιούχος συντάξεως.

Αν ο δικαιούχος της συντάξεως έχει την κατοικία του σε χώρα για την οποία δεν έχει καθοριστεί διορθωτικός συντελεστής, ο εφαρμοστέος διορθωτικός συντελεστής είναι ίσος προς 100.»

Άρθρο 20

Στο άρθρο 45 του καθεστώτος:

1. Στην παράγραφο 1 στοιχείο β):

α) η τελευταία φράση αντικαθίσταται ως ακολούθως: «αυτή η προθεσμία καταγγελίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τρεις μήνες ούτε να είναι κατώτερη του ενός μηνός»·

β) προστίθεται η ακόλουθη φράση: «Για τον υπάλληλο του οποίου ανανεώνεται η σύμβαση, η προθεσμία καταγγελίας δεν μπορεί να είναι κατώτερη του ενός μηνός για κάθε έτος υπηρεσίας, με κατώτατο όριο ένα μήνα και ανώτατο όριο έξι μήνες».

2. Στην παράγραφο 2, το στοιχείο β) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«β) — είτε αυτοδίκαια, την τελευταία ημέρα του μηνός κατά τον οποίο ο υπάλληλος συμπληρώνει το 65ο έτος της ηλικίας του,

— είτε, μετά από αίτησή του, την τελευταία ημέρα του μηνός για τον οποίο υποβλήθηκε η αίτηση, εφόσον είναι τουλάχιστον 60 ετών, ή όταν, σε ηλικία μεταξύ 50 και 60 ετών, συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την άμεση έναρξη καταβολής συντάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 8 του παραρτήματος VI.»

Άρθρο 21

Το άρθρο 46 του καθεστώτος αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«*Άρθρο 46*

Η σύμβαση ορισμένου ή αορίστου χρόνου μπορεί να λυθεί από το ίδρυμα χωρίς να τηρηθεί προθεσμία καταγγελίας:

α) κατά τη διάρκεια ή μετά το πέρας της περιόδου δοκιμασίας, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 25 στις τελευταίες παραγράφους·

β) στην περίπτωση που ο υπάλληλος παύει να πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχεία α) και δ)· εντούτοις, αν ο υπάλληλος παύει να πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο δ), η λύση της σύμβασης μπορεί να γίνει μόνον σύμφωνα με το άρθρο 41β)·

γ) στην περίπτωση που ο υπάλληλος δεν δύναται να αναλάβει εκ νέου τα καθήκοντά του μετά τη λήξη της αναρρωτικής άδειας με αποδοχές που προβλέπεται στο άρθρο 30· στην περίπτωση αυτή ο υπάλληλος λαμβάνει αποζημίωση ίση με το βασικό του μισθό και τα οικογενειακά του επιδόματα, κατ' αναλογία δύο ημερών για κάθε μήνα υπηρεσίας.»

Άρθρο 22

Παρεμβάλλεται στο καθεστώς το ακόλουθο άρθρο:

«*Άρθρο 46α*

1. Ο πρώην υπάλληλος, ο οποίος βρίσκεται χωρίς απασχόληση μετά την έξοδο από την υπηρεσία του στο ίδρυμα, εάν:

— δεν δικαιούται συντάξεως αρχαιότητας ή αναπηρίας από το ίδρυμα ή από τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες,

— η έξοδός του από την υπηρεσία δεν οφείλεται σε παραίτηση ή σε διακοπή της σύμβασής του για πειθαρχικούς λόγους,

— έχει συμπληρώσει τουλάχιστον εξάμηνη υπηρεσία, και

— είναι κάτοικος ενός κράτους μέλους των Κοινοτικών,

δικαιούται μηνιαίου επιδόματος ανεργίας υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις.

Αν δικαιούται επιδόματος ανεργίας δυνάμει εθνικού συστήματος, υποχρεούται να το δηλώσει στο Ίδρυμα, το οποίο και ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή. Στην περίπτωση αυτή, το ποσό του επιδόματος αυτού αφαιρείται από το επίδομα που καταβάλλεται δυνάμει της παραγράφου 3.

2. Για να δικαιούται επιδόματος ανεργίας, ο πρώην υπάλληλος:

α) εγγράφεται, τη αιτήσει του, ως άνεργος στις αρμόδιες υπηρεσίες απασχόλησης του κράτους μέλους όπου διαμένει·

β) θα πρέπει να τηρεί τις υποχρεώσεις που επιβάλλει η νομοθεσία του κράτους μέλους αυτού στον δικαιούχο παροχών ανεργίας βάσει των διατάξεών της·

γ) υποχρεούται να διαβιβάζει κάθε μήνα στο ίδρυμα, το οποίο και τη διαβιβάζει αμέσως στην Επιτροπή, βεβαίωση της αρμόδιας εθνικής υπηρεσίας η οποία αναφέρει αν τηρεί ή όχι τις υποχρεώσεις που καθορίζονται στα στοιχεία α) και β).

Η Κοινότητα μπορεί να αποφασίσει τη χορήγηση ή τη συνέχιση της χορήγησης του επιδόματος, έστω και αν δεν πληρούνται οι επιβαλλόμενες από τις εθνικές διατάξεις υποχρεώσεις που αναφέρονται στο στοιχείο β), σε περίπτωση ασθένειας, ατυχήματος, μητρότητας, αναπηρίας ή άλλης κατάστασης που θεωρείται ανάλογη, καθώς και όταν η αρμόδια εθνική υπηρεσία απαλλάσσει τον ενδιαφερόμενο από τις υποχρεώσεις αυτές.

Η Επιτροπή, αφού λάβει τη γνώμη της επιτροπής εμπειρογνωμόνων, καθορίζει τις απαραίτητες διατάξεις για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

3. Το επίδομα ανεργίας καθορίζεται σε σχέση με το βασικό μισθό που είχε ο υπάλληλος κατά την έξοδό του από την υπηρεσία. Το εν λόγω επίδομα ανεργίας ανέρχεται στο:

— 60 % του βασικού μισθού επί μία αρχική περίοδο δώδεκα μηνών,

— 45 % του βασικού μισθού από το δέκατο τρίτο έως τον δέκατο όγδοο μήνα,

— 30 % του βασικού μισθού από το δέκατο ένατο έως τον εικοστό τέταρτο μήνα.

Τα ποσά που ορίζονται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν μπορούν να είναι μικρότερα από 30 000 βελγικά φράγκα ούτε μεγαλύτερα από 60 000 βελγικά φράγκα.

Τα ανώτατα και κατώτατα όρια του δευτέρου εδαφίου θα μπορούν να εξετάζονται κατ' έτος από το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής.

4. Το επίδομα ανεργίας καταβάλλεται στον πρώην υπάλληλο για μέγιστο χρονικό διάστημα 24 μηνών από την ημέρα εξόδου του από την υπηρεσία. Αν όμως, κατά το χρονικό αυτό διάστημα, ο πρώην υπάλληλος παύσει να πληροί τους όρους των παραγράφων 1 και 2, διακόπτεται η καταβολή του επιδόματος. Αν πριν από τη λήξη του χρονικού αυτού διαστήματος ο πρώην υπάλληλος πληροί και πάλι τους προαναφερόμενους όρους, χωρίς όμως να έχει αποκτήσει δικαίωμα εθνικού επιδόματος ανεργίας, η καταβολή του επιδόματος επαναλαμβάνεται.

5. Ο πρώην έκτακτος υπάλληλος στον οποίο χορηγείται επίδομα ανεργίας δικαιούται των οικογενειακών επιδομάτων που προβλέπονται στα άρθρα 6, 7 και 8 του παραρτήματος IV. Το επίδομα στέγης υπολογίζεται βάσει του επιδόματος ανεργίας και υπό τους όρους του άρθρου 6 του παραρτήματος IV.

Ο ενδιαφερόμενος υποχρεούται να δηλώσει τα ανάλογα επιδόματα που καταβάλλονται από άλλη πηγή στον ίδιο ή στον ή τη σύζυγό του, τα οποία και αφαιρούνται από τα επιδόματα που καταβάλλονται βάσει του παρόντος άρθρου.

Ο πρώην υπάλληλος στον οποίο χορηγείται επίδομα ανεργίας, δικαιούται της καλύψεως των κινδύνων ασθενείας χωρίς να επιβαρύνεται με εισφορές, υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 38.

6. Το επίδομα ανεργίας και τα οικογενειακά επιδόματα αναπροσαρμόζονται σύμφωνα με το διορθωτικό συντελεστή του κράτους μέλους στο οποίο ο ενδιαφερόμενος αποδεικνύει ότι διαμένει. Στο επίδομα ανεργίας εφαρμόζεται πάντα ο διορθωτικός συντελεστής που προκύπτει από την τελευταία ετήσια αναθεώρηση. Τα ποσά αυτά καταβάλλονται από την Επιτροπή στο νόμισμα της χώρας διαμονής και υπολογίζονται βάσει των ισοτιμιών του άρθρου 63 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

7. Όλοι οι υπάλληλοι συμμετέχουν κατά το ένα τρίτο στη χρηματοδότηση του συστήματος ασφάλισης κατά της ανεργίας. Η συνεισφορά αυτή καθορίζεται σε 0,4 % του βασικού μισθού του ενδιαφερόμενου, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι διορθωτικοί συντελεστές που προβλέπει το άρθρο 64 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η συνεισφορά αφαιρείται κάθε μήνα από το μισθό του υπαλλήλου και, αφού αυξηθεί κατά τα δύο τρίτα που βαρύνουν το Ίδρυμα, καταβάλλεται σε ειδικό ταμείο ανεργείας. Το ταμείο αυτό είναι κοινό για το Ίδρυμα και τα όργανα των Κοινοτήτων, τα οποία καταβάλλουν κάθε μήνα τις συνεισφορές τους στην Επιτροπή, το αργότερο οκτώ ημέρες μετά την πληρωμή των αποδοχών. Η εντολή πληρωμής και διενέργεια κάθε πληρωμής που προκύπτει από την εφαρμογή του παρόντος άρθρου γίνεται από την Επιτροπή σύμφωνα με τις διατάξεις του δημοσιονομικού κανονισμού που διέπει το γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

8. Το επίδομα ανεργίας που καταβάλλεται στον άνεργο πρώην υπάλληλο ρυθμίζεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 260/68 περί καθορισμού των όρων και της διαδικασίας επιβολής του φόρου του θεσπισθέντος υπέρ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

9. Οι αρμόδιες υπηρεσίες σε θέματα απασχόλησης και ανεργίας, ενεργώντας στο πλαίσιο της εθνικής τους νομοθεσίας, και η Επιτροπή συνεργάζονται αποτελεσματικά για την καλή εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

10. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου ρυθμίζονται με κοινή συμφωνία των οργάνων της Κοινότητας, αφού προηγουμένως δώσει τη γνώμη της η επιτροπή κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 2.

11. Ένα χρόνο μετά την καθιέρωση του παρόντος συστήματος ασφάλισης κατά της ανεργίας και, στην συνέχεια, ανά διετία, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Συμβούλιο για την οικονομική κατάσταση του συστήματος. Εκτός από την έκθεση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να υποβάλλει στο Συμβούλιο προτάσεις αναπροσαρμογής των συνεισφορών που προβλέπει η παράγραφος 7, εφόσον αυτό είναι απαραίτητο για την εφαρμογή του συστήματος. Το Συμβούλιο αποφασίζει επί των προτάσεων αυτών υπό τους όρους της παραγράφου 3 τρίτο εδάφιο.»

Άρθρο 23

Στο άρθρο 54 του καθεστώτος, όπου απαριθμούνται τα άρθρα που εφαρμόζονται κατ' αναλογία στον διευθυντή, καθώς και στον αναπληρωτή διευθυντή, προστίθενται τα ακόλουθα άρθρα: «38, 38α, 39, 40, 40α, μέχρι 41η».

Άρθρο 24

1. Η επικεφαλίδα του τίτλου VII του καθεστώτος αντικαθίσταται ως εξής: «Τελικές διατάξεις».

2. Προστίθεται στο καθεστώς το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 56α

Οι πληρωμές, οι παροχές ή επιστροφές οποιασδήποτε φύσεως που προβλέπονται στο παρόν καθεστώς δεν μπορούν να σωρεύονται με άλλες πληρωμές, παροχές ή επιστροφές ίδιας φύσεως που βαρύνουν το γενικό προϋπολογισμό των Κοινοτήτων.

Ο υπάλληλος οφείλει να γνωστοποιεί αμέσως στον διευθυντή οποιαδήποτε περίπτωση σωρεύσεως που τον αφορά.»

Άρθρο 25

Στο παράρτημα IV του καθεστώτος, το άρθρο 4 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

« Άρθρο 4

Οι μηνιαίοι βασικοί μισθοί καθορίζονται για κάθε βαθμό και κλιμάκιο σύμφωνα με τον κατωτέρω πίνακα:

Βαθμοί	Κλιμάκια							
	1	2	3	4	5	6	7	8
A 4	195 848	206 827	217 806	228 785	239 764	250 743	261 722	272 701
A 5	161 470	171 036	180 602	190 168	199 734	209 300	218 866	228 432
A 6	139 537	147 151	154 765	162 379	169 993	177 607	185 221	192 835
A 7	120 115	126 092	132 069	138 046	144 023	150 000		
A 8	106 232	110 514						
B 1	139 537	147 151	154 765	162 379	169 993	177 607	185 221	192 835
B 2	120 903	126 570	132 237	137 904	143 571	149 238	154 905	160 572
B 3	101 408	106 122	110 836	115 550	120 264	124 978	129 692	134 406
B 4	87 711	91 798	95 885	99 972	104 059	108 146	112 233	116 320
B 5	78 399	81 709	85 019	88 329				
C 1	89 462	93 069	96 676	100 283	103 890	107 497	111 104	114 711
C 2	77 810	81 117	84 424	87 731	91 038	94 345	97 652	100 959
C 3	72 586	75 418	78 250	81 082	83 914	86 746	89 578	92 410
C 4	65 579	68 238	70 897	73 556	76 215	78 874	81 533	84 192
C 5	60 479	62 956	65 433	67 910				
D 1	68 345	71 333	74 321	77 309	80 297	83 285	86 273	89 261
D 2	62 319	64 972	67 625	70 278	72 931	75 584	78 237	80 890
D 3	58 003	60 484	62 965	65 446	67 927	70 408	72 889	75 370
D 4	54 688	56 930	59 172	61 414»				

Άρθρο 26

Στο παράρτημα IV του καθεστώτος, προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

« Άρθρο 4α

Ο διατάξεις του άρθρου 66α του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με τις οποίες καθιερώνεται ειδική εισφορά η οποία επιβάλλεται στις καθαρές αποδοχές, συντάξεις και αποζημιώσεις λόγω λήξης καθηκόντων, εφαρμόζονται κατ' αναλογία στους υπαλλήλους του Ιδρύματος, καθώς και στον διευθυντή και στον αναπληρωτή διευθυντή.»

Άρθρο 27

Στο παράρτημα IV του καθεστώτος, άρθρο 6:

1. Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Το επίδομα στέγης καθορίζεται στο 5 % του βασικού μισθού του υπαλλήλου, χωρίς να δύναται να είναι κατώτερο του ελαχίστου ορίου που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του παραρτήματος VII του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.»

2. Προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«5. Όταν ο υπάλληλος δικαιούται το επίδομα στέγης αποκλειστικά βάσει της παραγράφου 2 στοιχείο β) και η επιμέλεια όλων των συντηρούμενων τέκνων του, κατά την έννοια του άρθρου 7 παράγραφοι 2 και 3, έχει ανατεθεί σε άλλο πρόσωπο δυνάμει νομοθετικών διατάξεων ή δικαστικής απόφασης ή απόφασης της αρμόδιας διοικητικής αρχής, τότε το επίδομα στέγης καταβάλλεται στο πρόσωπο αυτό για λογαριασμό και εξ ονόματος του υπαλλήλου. Για τα ενήλικα συντηρούμενα τέκνα ο όρος αυτός θεωρείται ότι εκπληρώνεται, εφόσον διαμένουν συνήθως με τον άλλο γονέα.

Εντούτοις, στην περίπτωση που η επιμέλεια των τέκνων του υπαλλήλου έχει ανατεθεί σε περισσότερα από ένα πρόσωπα, το επίδομα στέγης κατανέμεται μεταξύ των προσώπων αυτών, ανάλογα με τον αριθμό των τέκνων των οποίων έχουν την επιμέλεια.

Αν, δυνάμει των προηγούμενων διατάξεων, το πρόσωπο στο οποίο πρέπει να καταβληθεί το επίδομα στέγης υπαλλήλου που υπάγεται στο παρόν καθεστώς, δικαιούται και αυτοτελώς το επίδομα αυτό, βάσει της ιδιότητάς του ως υπαλλήλου του Ιδρύματος ή του ευρωπαϊκού κέντρου για την ανάπτυξη της επαγγελματικής καταρτίσεως ή ως μονίμου υπαλλήλου ή μέλους του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καταβάλλεται μόνο το υψηλότερο επίδομα.

Άρθρο 28

Στο παράρτημα IV του καθεστώτος, άρθρο 7:

1. Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Ο υπάλληλος που έχει ένα ή περισσότερα συντηρούμενα τέκνα, δικαιούται, σύμφωνα με τους όρους που απαριθμούνται στις παραγράφους 2 και 3, επιδόματος του οποίου το ποσό είναι ίσο με το ποσό που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του παραρτήματος VII του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.»

2. Προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«7. Όταν η επιμέλεια του συντηρούμενου τέκνου, κατά την έννοια των παραγράφων 2 και 3, ανατίθεται σε άλλο πρόσωπο δυνάμει νομοθετικών διατάξεων, δικαστικής απόφασης, ή απόφασης της αρμόδιας διοικητικής αρχής, το επίδομα καταβάλλεται στο πρόσωπο αυτό, για λογαριασμό και εξ ονόματος του υπαλλήλου.»

Άρθρο 29

Στο παράρτημα IV του καθεστώτος άρθρο 8:

1. Στην πρώτη παράγραφο, η φράση «κατ' ανώτατο μηνιαίο όριο 1 772 βελγικά φράγκα» αντικαθίσταται από τη φράση «κατ' ανώτατο όριο το ποσό που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 3 του παραρτήματος VII του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, για κάθε συντηρούμενο τέκνο».

2. Προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Όταν η επιμέλεια του τέκνου για το οποίο ο υπάλληλος δικαιούται σχολικό επίδομα ανατίθεται σε άλλο πρόσωπο, δυνάμει νομοθετικών διατάξεων, δικαστικής απόφασης ή απόφασης της αρμόδιας διοικητικής αρχής, το σχολικό επίδομα καταβάλλεται στο πρόσωπο αυτό για λογαριασμό και εξ ονόματος του υπαλλήλου. Στην περίπτωση αυτή η ελάχιστη απόσταση των 50 χιλιομέτρων, που προβλέπεται στο τρίτο εδάφιο, υπολογίζεται από τον τόπο διαμονής του προσώπου που έχει την επιμέλεια του τέκνου.»

Άρθρο 30

Στο παράρτημα IV του καθεστώτος:

1. Το άρθρο 9α αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«*Άρθρο 9α*

Σε περίπτωση που, δυνάμει των άρθρων 6, 7 και 8, τα οικογενειακά επιδόματα που αναφέρονται παραπάνω καταβάλλονται σε άλλο πρόσωπο, τα εν λόγω επιδόματα καταβάλλονται στο νόμισμα της χώρας όπου κατοικεί το πρόσωπο αυτό, ενδεχόμενα βάσει των ισοτιμιών που προβλέπει το άρθρο 63 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Εφαρμόζεται στα επιδόματα αυτά ο διορθωτικός συντελεστής που έχει καθοριστεί για τη χώρα αυτή ή, αν δεν έχει καθοριστεί, ο συντελεστής είναι ίσος προς 100.

Οι διατάξεις του άρθρου 9 εφαρμόζονται στο πρόσωπο στο οποίο καταβάλλονται τα οικογενειακά επιδόματα.»

2. Το άρθρο 9α γίνεται άρθρο 9β.

Άρθρο 31

Στο παράρτημα IV του καθεστώτος παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«*Άρθρο 9δ*

Ο υπάλληλος της κατηγορίας C ο οποίος ασχολείται ως δακτυλογράφος, στενοδακτυλογράφος, χειριστής τέλεξ, χειριστής πληκτρολογίου, γραμματέας διεύθυνσης ή κύριος γραμματέας δύναται να λάβει πάγια αποζημίωση.

Το ποσό της πάγιας αυτής αποζημίωσης είναι ίσο με το ποσό της πάγιας αποζημίωσης που προβλέπεται στο άρθρο 4α του παραρτήματος VII του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.»

Άρθρο 32

Στο παράρτημα IV του καθεστώτος, άρθρο 13 πρώτη φράση, το ποσό των 5 000 βελγικών φράγκων αντικαθίσταται από το ποσό των 37 000 βελγικών φράγκων και στη δεύτερη φράση το ποσό των 3 000 βελγικών φράγκων αντικαθίσταται από το ποσό των 22 000 βελγικών φράγκων.

Άρθρο 33

Στο παράρτημα IV του καθεστώτος, άρθρο 15, η παράγραφος 4 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Στη δεύτερη φράση, μετά τη λέξη «δικαιούται» προστίθενται οι ακόλουθες λέξεις: «για τον ίδιο και, αν δικαιούται επιδόματος στέγης, για τον σύζυγό του και τα συντηρούμενα πρόσωπα κατά την έννοια του άρθρου 7».

2. Προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Πάντως, στην περίπτωση που ο σύζυγος και τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2, δεν διαμένουν με τον υπάλληλο στον τόπο εργασίας, τα πρόσωπα αυτά δικαιούνται, μια φορά ανά ημερολογιακό έτος και αφού υποβάλλουν τα απαραίτητα δικαιολογητικά, επιστροφή των εξόδων ταξιδίου από τον τόπο καταγωγής στον τόπο εργασίας ή μέχρι το ύψος του ποσού αυτού, επιστροφή των εξόδων ταξιδίου από άλλο τόπο.»

Άρθρο 34

Στο παράρτημα IV του καθεστώτος, άρθρο 17:

1. Ο πίνακας της παραγράφου 1 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

	«Για τον υπάλληλο που δικαιούται επιδόματος στέγης		Για τον υπάλληλο που δεν δικαιούται επιδόματος στέγης	
	από την 1η έως την 15η ημέρα	από την 16η ημέρα	από την 1η έως την 15η ημέρα	από την 16η ημέρα
	FB ημερησίως			
Α 4 έως Α 8 και κατηγορία Β	1 817	824	1 232	644
Λοιποί βαθμοί	1 648	768	1 061	531

Στις ημερήσιες αποζημιώσεις επέρχονται οι προσαρμογές τις οποίες αποφασίζει το Συμβούλιο για τους υπαλλήλους των Κοινοτήτων.»

2. Η παράγραφος 2 συμπληρώνεται ως ακολούθως:

«γ) Εντούτοις, ο υπάλληλος που προσλαμβάνεται για ορισμένο χρόνο μικρότερο των δώδεκα μηνών, ή ο οποίος θεωρείται από τον διευθυντή ότι οφείλει να συμπληρώσει ισοδύναμο χρόνο υπηρεσίας αν έχει συνάψει σύμβαση αορίστου χρόνου, και αποδεικνύει ότι δεν είναι δυνατόν να συνεχίσει να διαμένει στην παλαιά του κατοικία, δικαιούται να λαμβάνει ημερήσια αποζημίωση καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασής του και για δώδεκα μήνες κατ' ανώτατο όριο.»

Άρθρο 35

Στο παράρτημα IV του καθεστώτος, άρθρο 20:

α) Ο πίνακας της παραγράφου 1 στοιχείο α) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

	«I Κατηγορίες Α και Β	II Κατηγορίες C και D
Βέλγιο	2 335	2 160
Δανία	2 865	2 650
Γερμανία	3 205	2 965
Ελλάδα	1 650	1 525
Γαλλία	2 990	2 765
Ιρλανδία	3 060	2 830
Ιταλία	2 570	2 380
Λουξεμβούργο	2 500	2 315
Κάτω Χώρες	3 060	2 830
Ηνωμένο Βασίλειο	4 120	3 810

Στις ημερήσιες αποζημιώσεις αποστολής επέρχονται οι προσαρμογές τις οποίες αποφασίζει το Συμβούλιο για τους υπαλλήλους των Κοινοτήτων.»

β) στην παράγραφο 2, η φράση «κατά 330 και 315 βελγικά φράγκα» αντικαθίστανται από τη φράση «κατά 25 %»·

γ) στην παράγραφο 7, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η ημερήσια αποζημίωση μειώνεται, για γεύμα που προσφέρεται, κατά 16 % του ποσού που προβλέπεται στις στήλες I και II· οι αποζημιώσεις που προβλέπονται στις στήλες I και II μειώνονται κατά 34 % για κάθε ημέρα διαμονής που προσφέρεται όταν, για τον υπάλληλο που βρίσκεται σε αποστολή, τα γεύματα και η διαμονή προσφέρονται καθ' ολοκληρία ή επιστρέφονται από ένα κοινοτικό όργανο ή οργανισμό ή από μία εθνική ή διεθνή διοίκηση ή οργάνωση, αυτός λαμβάνει, αντί της αποζημιώσεως αποστολής που προβλέπεται παραπάνω, μια αποζημίωση ίση με το 17 % των ποσών που προβλέπονται στις στήλες I και II.»·

δ) η παράγραφος 8 καταργείται.

Άρθρο 36

Στο παράρτημα IV του καθεστώτος, άρθρο 4, το πρώτο και δεύτερο εδάφιο αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«Ο υπάλληλος ο οποίος, αφού απεχώρησε από την υπηρεσία του Ιδρύματος, του ευρωπαϊκού κέντρου για την ανάπτυξη της επαγγελματικής καταρτίσεως ή ενός από τα όργανα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, επανήλθε στην υπηρεσία του ιδρύματος ή ενός από τα όργανα των Κοινοτήτων, αποκτά νέα συνταξιοδοτικά δικαιώματα.

Δύναται να ζητήσει τη διατήρηση, για τον υπολογισμό των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων λόγω αρχαιότητος, του δικαιώματος της συνολικής διάρκειας παροχής των υπηρεσιών του στο Ίδρυμα, στο ευρωπαϊκό κέντρο για την ανάπτυξη της επαγγελματικής καταρτίσεως ή σε ένα από τα όργανα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με την επιφύλαξη ότι θα επιστρέψει τα ποσά τα οποία ενδεχομένως του είχαν καταβληθεί ως επίδομα αποχωρήσεως ή είχε εισπράξει λόγω συντάξεως αρχαιότητας, εντόκως, με επιτόκιο 3,5 % ετησίως.»

Άρθρο 37

Στο παράρτημα VI του καθεστώτος, στο άρθρο 10 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«3. Η παράγραφος 2 ισχύει επίσης για τον υπάλληλο που επανέρχεται στην υπηρεσία μετά τη λήξη είτε άδειας για προσωπικούς λόγους, που προβλέπεται στο άρθρο 11 του καθεστώτος, είτε άδειας χωρίς αποδοχές που προβλέπεται στο άρθρο 33 του καθεστώτος.»

Άρθρο 38

Στο παράρτημα VI του καθεστώτος, το άρθρο 13 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«*Άρθρο 13*

Ο υπάλληλος για τον οποίο η επιτροπή αναπηρίας κρίνει ότι πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 41β, συνταξιοδοτείται αυτοδικαίως την τελευταία ημέρα του μήνα κατά τον οποίο διαπιστώνεται με απόφαση του διευθυντή η οριστική ανικανότητα του υπαλλήλου να ασκεί τα καθήκοντά του. Το δικαίωμα συντάξεως αναπηρίας γεννάται από την πρώτη ημέρα του ημερολογιακού μήνα που ακολουθεί τη διαπίστωση της οριστικής ανικανότητας του υπαλλήλου να ασκεί τα καθήκοντά του.»

Άρθρο 39

Στο παράρτημα VI του καθεστώτος, η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 14 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Αν ο ενδιαφερόμενος δεν επανέλθει στην υπηρεσία του Ιδρύματος δικαιούται:

— είτε του επιδόματος αποχωρήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 11, το οποίο υπολογίζεται βάσει του πραγματικού χρόνου υπηρεσίας που έχει συμπληρώσει,

— είτε, εφόσον έχει συμπληρώσει τουλάχιστον το 50ό έτος της ηλικίας του, σύνταξης αρχαιότητας υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 41α του καθεστώτος, καθώς και το παρόν παράρτημα.»

Άρθρο 40

Στο παράρτημα VI του καθεστώτος, άρθρο 15, η φράση «σε περίπτωση που ο υπάλληλος» αντικαθίσταται από τη φράση «σε περίπτωση που ο πρώην υπάλληλος».

Άρθρο 41

Στο παράρτημα VI του καθεστώτος, άρθρο 16, το πρώτο εδάφιο συμπληρώνεται ως ακολούθως:

«Ούτε κατώτερη από το 60 % της συντάξεως αρχαιότητας που θα είχε καταβληθεί στον υπάλληλο αν μπορούσε να την απαιτήσει, ανεξάρτητα από το χρόνο υπηρεσίας και την ηλικία του την ημέρα του θανάτου του.»

Άρθρο 42

Στο παράρτημα VI του καθεστώτος, προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

«*Άρθρο 17α*

Η χήρα πρώην υπαλλήλου δικαιούχου συντάξεως αναπηρίας, εφόσον ήταν σύζυγός του κατά την ημερομηνία της συνταξιοδοτήσεώς του, δικαιούται, με επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 21, συντάξεως χηρείας ίσης με το 60 % της συντάξεως αναπηρίας που εδικαιούτο ο σύζυγός της κατά την ημέρα του θανάτου του.

Το ελάχιστο της συντάξεως χηρείας ανέρχεται στο 35 % του τελευταίου βασικού μισθού· εντούτοις το ποσό της συντάξεως χηρείας δεν δύναται σε καμία περίπτωση να υπερβεί το ποσό της συντάξεως αναπηρίας που εδικαιούτο ο σύζυγός της κατά την ημέρα του θανάτου του.»

Άρθρο 43

Στο παράρτημα VI του καθεστώτος, άρθρο 19, η φράση «στα άρθρα 17, και 18» αντικαθίσταται από τη φράση «στα άρθρα 17, 17α και 18».

Άρθρο 44

Στο παράρτημα VI του καθεστώτος, το άρθρο 22 καταργείται.

Άρθρο 45

Στο παράρτημα VI του καθεστώτος, το άρθρο 23 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«*Άρθρο 23*

Σε περίπτωση εξαφανίσεως για χρονικό διάστημα πλέον του ενός έτους, είτε ενός υπαλλήλου, είτε ενός πρώην υπαλλήλου δικαιούχου συντάξεως αναπηρίας ή αρχαιότητας, είτε ενός πρώην υπαλλήλου που έπαψε να ασκεί τα καθήκοντά του πριν από την ηλικία των 60 ετών και ζήτησε η έναρξη της καταβολής της συντάξεως αρχαιότητας να αναβληθεί μέχρι την πρώτη ημέρα του ημερολογιακού μήνα μετά από εκείνον κατά τη διάρκεια του οποίου θα συμπλήρωνε την ηλικία των 60 ετών, ο σύζυγος και τα πρόσωπα που θεωρούνται ως συντηρούμενα από τον εξαφανισθέντα, δύνανται να λάβουν, προσωρινά, σύνταξη επιζώντων που υπολογίζεται βάσει των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων επιζώντων που θα είχαν

αποκτήσει βάσει των διατάξεων του παρόντος καθεστώτος.

Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου εφαρμόζονται στα πρόσωπα που θεωρούνται ως συντηρούμενα από πρόσωπο που είναι δικαιούχος συντάξεως επιζώντων ή έχει τέτοια δικαιώματα και έχει εξαφανιστεί από την οικία του πλέον του ενός έτους.

Οι προσωρινές συντάξεις που προβλέπονται στο πρώτο και δεύτερο εδάφιο μετατρέπονται σε οριστικές συντάξεις όταν ο θάνατος του υπαλλήλου ή του δικαιούχου συντάξεως έχει πιστοποιηθεί επισήμως ή έχει κηρυχθεί σε αφάνεια με δικαστική απόφαση με ισχύ δεδικασμένου.»

Άρθρο 46

Στο παράρτημα VI του καθεστώτος, το άρθρο 27 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«*Άρθρο 27*

Η διαζευγμένη σύζυγος υπαλλήλου ή πρώην υπαλλήλου δικαιούται της σύνταξης επιζώντων που καθορίζεται στο παρόν κεφάλαιο, υπό τον όρο ότι αποδεικνύει πως ο πρώην σύζυγός της υποχρεούνταν, κατά τη στιγμή του θανάτου του, να της καταβάλλει διατροφή που είχε καθοριστεί είτε με δικαστική απόφαση, είτε με σύμβαση που είχε συναφθεί μεταξύ των πρώην συζύγων.

Πάντως, η σύνταξη επιζώντων δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό της διατροφής που καταβαλλόταν κατά το χρονικό σημείο του θανάτου του πρώην συζύγου της και αναπροσαρμόζεται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 41ζ του καθεστώτος.

Η διαζευγμένη σύζυγος χάνει το δικαίωμά της αν είχε συνάψει νέο γάμο πριν από το θάνατο του πρώην συζύγου της. Απολαύει των διατάξεων του άρθρου 26 αν συνάψει νέο γάμο μετά το θάνατό του.»

Άρθρο 47

Στο παράρτημα VI του καθεστώτος, η πρώτη παράγραφος του άρθρου 28 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Σε περίπτωση που υπάρχουν περισσότερες από μία διαζευγμένες σύζυγοι που δικαιούνται συντάξεως επιζώντων, ή μία ή περισσότερες πρώην σύζυγοι και μία χήρα, η οποία έχει δικαίωμα συντάξεως επιζώντων, η σύνταξη αυτή κατανέμεται ανάλογα με την αντίστοιχη διάρκεια των γάμων. Στην περίπτωση αυτή ισχύουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 27 δεύτερο και τρίτο εδάφιο.»

Άρθρο 48

Στο παράρτημα VI του καθεστώτος, η τελευταία παράγραφος του άρθρου 38 καταργείται.

Άρθρο 49

Προστίθεται στο καθεστώς το ακόλουθο παράρτημα:

«*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII*

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕ ΜΕΙΩΜΕΝΟ ΩΡΑΡΙΟ

Άρθρο 1

Η άδεια που προβλέπεται στο άρθρο 29α χορηγείται κατόπιν αιτήσεως του υπαλλήλου, για περίοδο ενός έτους κατ' ανώτατο όριο.

Εντούτοις, η άδεια δύναται να ανανεωθεί υπό τους ίδιους όρους. Η ανανέωση χορηγείται κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου υπαλλήλου, η οποία υποβάλλεται ένα μήνα πριν από τη λήξη της περιόδου για την οποία είχε χορηγηθεί η εν λόγω άδεια.

Άρθρο 2

Εφόσον οι λόγοι που δικαιολογούν τη χορήγηση της άδειας που προβλέπεται στο άρθρο 29α παύουν να υφίστανται, ο διευθυντής δύναται να ανακαλέσει την εν λόγω άδεια πριν από τη λήξη της περιόδου για την οποία αυτή είχε χορηγηθεί, αφού προειδοποιηθεί ο ενδιαφερόμενος ένα μήνα πριν.

Ο διευθυντής δύναται επίσης, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου υπαλλήλου, να ανακαλέσει την άδεια πριν από τη λήξη της περιόδου για την οποία αυτή είχε χορηγηθεί.

Άρθρο 3

Ο υπάλληλος δικαιούται το 50 % των αποδοχών του κατά τη διάρκεια της περιόδου κατά την οποία του επιτρέπεται να εργάζεται με μειωμένο ωράριο. Εντούτοις, εξακολουθεί να εισπράττει κατά 100 % το επίδομα συντηρούμενου τέκνου και το σχολικό επίδομα.

Κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, δεν δύναται να ασκήσει άλλη κερδοσκοπική δραστηριότητα.

Η συνεισφορά στο σύστημα υγειονομικής περιθάλψεως και στο συνταξιοδοτικό σύστημα υπολογίζεται βάσει του συνολικού βασικού μισθού.»

Άρθρο 50

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει από την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 23 Φεβρουαρίου 1987.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. DE KEERSMAEKER